

BETÆNKNING

Afgivet af Inatsisartuts Skatte- og Afgiftsudvalg

vedrørende

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxxx 2009 om ændring af landstingslov om indkomstskat

Afgivet til forslagens 2. behandling

Skatte- og Afgiftsudvalget har under behandlingen bestået af:

Medlem af Inatsisartut, Niels Thomsen (formand)
Medlem af Inatsisartut, Harald Bianco (næstformand)
Medlem af Inatsisartut, Aqqualuaq Egede
Medlem af Inatsisartut, Karl Lyberth
Medlem af Inatsisartut, Aleqa Hammond
Medlem af Inatsisartut, Jens Imanuelsen

Udvalget har på baggrund af forslagens 1. behandling gennemgået forslaget.

Forslagets indhold

Forslaget indeholder 4 forslag til ændringer af indkomstskatteloven:

- 1) For det første foreslås indført regler om begrænset skattepligt i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer med henblik på at afklare retsgrundlaget. Endvidere foreslås indført regler om skattepligt for virksomhed udøvet i tilknytning til forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer samt for personligt arbejde udført i samme forbindelse.
- 2) For det andet foreslås satserne for beskatningen af fri bil forhøjet. Der er herved henset til et ønske om en mere tidssvarende beskatning af et udbredt personalegode, således at beskatningen i højere grad afspejler den faktiske økonomiske fordel ved at have en bil til rådighed, og til nødvendigheden af at øge de offentlige skatteindtægter.
- 3) For det tredje har forslaget til hensigt at imødegå risikoen for handel med selskaber, der har et uudnyttet afskrivningspotentiale. Grønlands regler vedrørende skattemæssige afskrivninger er i international sammenhæng ganske liberale og attraktive. Reglerne styrker derfor mulighederne for at tiltrække udenlandske investeringer. De foreslåede ændringer har ikke til hensigt at ændre på dette forhold, men sigter alene på at imødegå visse uheldige virkninger af de gældende regler.
- 4) For det fjerde foreslås udenlandske arbejdsgiveres pligt til at indeholde og indberette A-skat i forbindelse med udbetalinger af løn, bestyrelshonorarer med videre styrket. Dette sker

Forslagets 1. behandling i Inatsisartut

Der var under 1. behandlingen bred opbakning fra samtlige partier for så vidt forslaget intentioner om at justere skattelovgivningen under hensyn til råstofsektorens og det øvrige erhvervslivs behov, herunder understregningen af Grønlands muligheder for at beskatte kulbrinteaktiviteter på havet, jf. ovenfor under 1).

Der var ligeledes bred opbakning til forslaget del vedrørende forebyggelse af misbrug af reglerne vedrørende skattemæssige afskrivninger, jf. ovenfor under 3), ligesom der var bred opbakning til forslaget del der har til hensigt at styrke udenlandske arbejdsgiveres pligt til at indeholde og indberette A-skat, jf. ovenfor under 4).

Inuit Ataqatigiit og **Demokraterne** støttede forslaget indhold vedrørende regulering af satserne for beskatning af fri bil, jf. ovenfor under 2).

Siumut støttede ligeledes en forhøjelse af satserne for beskatning af fri bil, men udtrykte bekymring for, at bl.a. portører, brandfolk og politibetjente også vil blive omfattet af skattestigningen, hvilket ifølge Siumut kan have uheldige samfundsmæssige konsekvenser, i det omfang det betyder at disse persongrupper ikke længere kan eller vil have et køretøj til rådighed udenfor arbejdstiden.

Atassut anførte, at beskatningen af fri bil allerede er meget høj og at en yderligere forhøjelse kan have den effekt, at folk fravælger ordningen, hvilket kan betyde mistede indtægter for Landskassen.

Naalakkersuisut anførte under 1. behandlingen, at det er vigtigt at skelne mellem "fri bil" og "tjenestebil" idet tjenestebiler ikke beskattes og netop derfor ikke er omfattet af skattestigningen.

Skatte- og Afgiftsudvalgets behandling af forslaget

Vedrørende den foreslåede forhøjelse af satserne for beskatning af fri bil bemærker Udvalget, at forholdet er reguleret i landstingslov nr. 12 af 2. november 2006 om indkomstskat, som i § 19 angiver følgende:

”§ 19. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes værdien af en bil, der er stillet til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse af en arbejdsgiver som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personlig arbejde i øvrigt, jf. stk. 2-8. Tilsvarende gælder for personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollegiale organer, herunder Landsstyret, Landstinget og kommunalbestyrelser.

Stk. 2. Den skattemæssige værdi af en bil, der er omfattet af stk. 1, sættes til en årlig værdi af 40.000 kr., såfremt vejarealet i den by, hvor bilen anvendes privat, udgør 75.000 kvadratmeter eller mere.

Stk. 3. Udgør vejarealet i den by, hvor bilen anvendes privat, mellem 25.000 kvadratmeter og 75.000 kvadratmeter, nedsættes værdien, som nævnt i stk. 2, til 20.000 kr.

Stk. 4. Udgør vejarealet i den by, hvor bilen anvendes privat mindre end 25.000 kvadratmeter, nedsættes værdien, som nævnt i stk. 2, til 10.000 kr.

Stk. 5. Privat kørsel i værkstedsvogne og andre specialkøretøjer værdiansættes til halvdelen, af de i stk. 2-4, nævnte satser. Anvendes disse køretøjer, efter skriftlig pålæg fra arbejdsgiveren, udelukkende til transport mellem hjem og arbejdsplads, værdiansættes de til 1/4 af de i stk. 2-4, nævnte satser.

Stk. 6. Privat kørsel i lastvogne med en totalvægt på over 4 t. samt i tank-, kran- og renovationsvogne beskattes ikke.

Stk. 7. Hvis bilen kun er til rådighed en del af året, nedsættes den skattepligtige værdi med det antal dage, hvor bilen ikke har været til rådighed. Hvis den skattepligtige betaler for at råde over bilen, nedsættes den skattepligtige værdi med det betalte beløb.

Stk. 8. Kørsel mellem hjem og arbejdsplads anses ikke for privat kørsel for den skattepligtige, såfremt arbejdsgiveren skriftligt har pålagt den skattepligtige sådan kørsel i forbindelse med tilkaldevagt, under forudsætning af, at den skattepligtige i øvrigt ikke anvender bilen til anden privat kørsel under tilkaldevagten.”

Forslaget sigter alene imod at ændre beløbsstørrelserne i stk. 2, 3 og 4. Derudover foretages der ingen ændringer i bestemmelsen.

Udvalget bemærker, at lovens bemærkninger anfører følgende vedr. stk. 5:

”Ved værkstedsvogne forstås lukkede kassevogne med fastmonterede hylder samt fastmonteret værktøjsindretning. Andre specialkøretøjer omfatter eksempelvis alle former for udrykningskøretøjer, rustvogne m.fl. Ved udrykningskøretøjer forstås biler, der anvendes til politimæssige opgaver, personredning, brand, forureningsuheld, færdselsuheld eller afværgelse af omfattende skader, når bilen er godkendt forsynet med et eller flere blå blink og et to-tonet udrykningshorn. Det er en absolut betingelse for den lavere sats i stk. 5, at disse køretøjer udelukkende må anvendes til kørsel mellem hjem og arbejdsplads. Kører den ansatte blot én gang i årets løb anden privat kørsel i disse køretøjer, udløser en sådan kørsel beskatning efter årssatser i stk. 2, 3 eller 4.”

Det fremgår således af stk. 5 og bemærkningerne hertil, at værkstedsvogne og f.eks. udrykningskøretøjer, som udgangspunkt beskattes med halvdelen af de i stk. 2, 3 og 4 nævnte beløb, hvis de benyttes til privat kørsel. Dette skyldes, at de i stk. 5 nævnte køretøjer typisk vil være indrettet på en sådan måde, at anvendeligheden til privat kørsel begrænses.

Det følger videre af stk. 5, andet punktum, at beskatningen nedsættes til en fjerdedel, hvis køretøjet, efter skriftligt pålæg fra arbejdsgiveren, udelukkende anvendes til transport mellem hjem og arbejdsplads. Dette omfatter f.eks. de situationer, hvor arbejdsgiveren pålægger medarbejderen, at tage køretøjet med hjem for at undgå, at køretøjet står uovervåget natten over på en byggeplads eller lignende. Benytter medarbejderen alligevel køretøjet til private formål vil der ske beskatning efter stk. 5, første punktum, dvs. ”halv beskatning”.

Der henvises i øvrigt til Naalakkersuisuts svar på et spørgsmål jf. § 36, stk. 1 i Inatsisartuts Forretningsorden, vedrørende beskatning af personalebiler, som anvendes af brand-, politi og sundhedspersonale. Svaret er vedlagt som bilag 1. (er oversat)

Tilkaldevagt / Tjenestebil

Udvalget bemærker, at "tjenestebil" ikke er et skatteretligt begreb, men en populærbetegnelse for køretøjer der er omfattet af § 19, stk. 8. Af bemærkningerne hertil fremgår det bl.a., at:

"Kørsel mellem hjem og arbejdsplads for ansat personale i forbindelse med tilkaldevagt fra hjemmet beskattes ikke. Tilkaldevagt foreligger, når den ansatte under vagten tilkaldes fra hjemmet til "uvisse" adresser.

For at der er tale om tilkaldevagt i stk. 8's forstand, skal man som udgangspunkt være pålagt at befinde sig i hjemmet efter den normale arbejdstid samt aflønnes særskilt for tilkaldevagten, uanset om man rent faktisk bliver tilkaldt eller ej. En kontaktperson, der kan tilkaldes uden for normal arbejdstid, såfremt der sker skader på eller indbrud i arbejdsgiverens faste ejendomme, har ikke tilkaldevagt i stk. 8's forstand.

Den ansatte skal i tilkaldevagtens rådighedsperiode være pålagt reelle begrænsninger i privatlivet. Den ansatte skal f.eks. kunne møde udhvilet og ædru i hele rådighedsperioden. Der skal ligeledes være tale om en reel pligt. En telefonkæde, hvor den ansatte blot kan lade mødepligten overgå til den næste på listen, anses ikke som reel...

Ved hjemmet forstås det sted, hvor man regelmæssigt sover, når man ikke er midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, samt hvor man har sine ejendele.

Ved "uvisse" adresser forstås, at man kan blive tilkaldt til midlertidige arbejdspladser ude i byen, som ikke på forhånd er kendt. Det afgørende er ikke, om man kender disse adresser, men at der er så mange af dem, at man ikke kan vide til hvilke af disse mange forskellige adresser, man bliver kaldt ud til. Den sædvanlige arbejdsplads er ikke omfattet af begrebet "uvisse" adresser, heller ikke selv om arbejdsgiveren har flere adresser ude i byen.

Det er en absolut betingelse for skattefriheden, at arbejdsgiveren skriftligt har pålagt den ansatte kørsel mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med tilkaldevagten samt skriftligt bestemt, at den ansatte i øvrigt ikke må køre anden privat kørsel i bilen under tilkaldevagten. Kører den ansatte blot én gang i årets løb anden privat kørsel under tilkaldevagten, udløser en sådan kørsel beskatning efter årssatsen, jf. stk. 2, 3 og 4."

Udvalget bemærker, at arbejdsbiler, der benyttes i forbindelse med tilkaldevagter, således ikke beskattes, såfremt den ansatte ikke benytter bilen til privat kørsel under tilkaldevagten. Benyttes bilen til privat kørsel sker der beskatning efter stk. 2, 3 eller 4. Såfremt der er tale om et udrykningskøretøj eller en værkstedsvogn sker der beskatning efter stk. 5, hvilket vil sige med "halv beskatning".

Økonomiske konsekvenser for brugere af køretøjer jf. § 19, stk. 1-5

Udvalget bemærker, at den skattemæssige værdi af fri bil senest blev reguleret ved Landstingslov nr. 9 af 29. oktober 1999. Fra januar 2000 til januar 2009 er forbrugerpriserne generelt steget med ca. 28 procent, ligesom bl.a. afgiften af motorkøretøjer (motorafgiften) i 2004 blev forhøjet med 1.550 kr. per år for en mellemklassebil.

Ved en skatteprocent på 42 vil den foreslåede fastsættelse af den skattemæssige værdi af fri bil til 60.000 kr., jf. nedenfor, udløse en skatteudgift på 25.200 kr. per år. Til sammenligning vil omkostningerne til forrentning og afskrivning af egen bil med en anskaffelsespris på 175.000 kr. (mellemklassebil) ved en rente på 9 % og en 15-årig afskrivningsperiode udgøre ca. 27.500 kr. det første år. Dertil kommer omkostninger til brændstof, motorafgift, vedligeholdelse og forsikring. For mange skatteydere vil det således fortsat være væsentligt mere attraktivt, at få en bil stillet til rådighed af arbejdsgiveren frem for at investere i egen bil.

Beregningseksempler:

Byer med et vejareal på over 75.000 kvadratmeter:

(Dette omfatter p.t. følgende byer: Qaqortoq, Narsaq, Nuuk, Sisimiut, Aasiaat og Ilulissat)

Værdien af fri bil sættes til 60.000 kr. hvilket svarer til en månedlig udgift for brugeren på 2.100 kr. (før 1.400 kr.)

Værdien af fri bil, jf. stk. 5 første punktum (værkstedsbil m.m.) sættes til $60.000/2 = 30.000$ kr. hvilket svarer til en månedlig udgift for brugeren på 1.050 kr. (før 700 kr.)

Værdien af bil jf. stk. 5, andet punktum sættes til $60.000/4 = 15.000$ kr. hvilket svarer til en månedlig udgift for brugeren på 525 kr. (før 350 kr.)

Byer med et vejareal på mellem 25.000 og 75.000 kvadratmeter:

(Dette omfatter p.t. følgende byer: Nanortalik, Ivittuut, Paamiut, Maniitsoq, Qasigiannguit, Qeqertarsuaq, Uummanaq, Upernavik og Tasiilaq)

Værdien af fri bil sættes til 30.000 kr. hvilket svarer til en månedlig udgift for brugeren på 1.050 kr. (før 700 kr.)

Værdien af fri bil, jf. stk. 5 første punktum (værkstedsbil m.m.) sættes til $30.000/2 = 15.000$ kr. hvilket svarer til en månedlig udgift for brugeren på 525 kr. (før 350 kr.)

Værdien af bil jf. stk. 5, andet punktum sættes til $30.000/4 = 7.500$ kr. hvilket svarer til en månedlig udgift for brugeren på 262,50 kr. (før 187,25 kr.)

Byer med et vejareal på under 25.000 kvadratmeter:

Dette omfatter p.t. følgende byer: Kangaatsiaq, Qaanaaq og Illoqqortoormiut)

Værdien af fri bil sættes til 15.000 kr. hvilket svarer til en månedlig udgift for brugeren på 525 kr. (før 350 kr.)

Værdien af fri bil, jf. stk. 5 første punktum (værkstedsbil m.m.) sættes til $15.000/2 = 7.500$ kr. hvilket svarer til en månedlig udgift for brugeren på 262,50 kr. (før 187,25 kr.)

Værdien af bil jf. stk. 5, andet punktum sættes til $15.000/4 = 3.750$ kr. hvilket svarer til en månedlig udgift for brugeren på 131,25 kr. (før 87,50 kr.)

Udvalget kan på baggrund af ovenstående konstatere, at den foreslåede forhøjelse satserne for beskatning af fri bil ikke medfører en økonomisk belastning af brugere af sådanne biler, der overstiger omkostningen ved at eje en privat bil.

I byer hvor vejarealet er under 75.000 kvadratmeter er beskatningen tilmed stadig ganske lempelig når der henses til, at ejere af private biler i disse byer har samme omkostninger til benyttelse af bilen, som i byer med større vejareal.

Udvalget skal endvidere bemærke, at der ikke ændres på, at biler der udelukkende benyttes i forbindelse med tilkaldevagter jf. lovens § 19, stk. 8, ikke beskattes.

Udvalget bemærker dog, at der stilles vidtgående krav for at der er tale om en tilkaldevagt der berettiger til fritagelse for beskatning. Særligt formuleringerne i bemærkningerne til stk. 8; ”...som udgangspunkt være pålagt at befinde sig i hjemmet efter den normale arbejdstid samt aflønnes særskilt for tilkaldevagten, uanset om man rent faktisk bliver tilkaldt eller ej” samt ”Den ansatte skal i tilkaldevagten rådgivelsesperiode være pålagt reelle begrænsninger i privatlivet” må ses som ganske vidtgående. Dette kan dog være nødvendigt for at forhindre, at der oprettes tilkaldevagt-ordninger alene med det formål at undgå beskatning.

Hertil skal Udvalget bemærke, at de vidtgående krav reelt vil forhindre den ansatte i f.eks. at foretage indkøb, hente børn i daginstitutioner og lignende, uanset at det ikke foretages ved brug af tjenestekøretøjet. Dette kan forhindre eller vanskeliggøre enliges muligheder for at bestride et job, der omfatter tilkaldevagter.

Formuleringen i § 19, stk. 8; ”...såfremt arbejdsgiveren skriftligt har pålagt den skattepligtige sådan kørsel i forbindelse med tilkaldevagt...”, samt ovenfor citerede udsnit af bemærkningerne, giver umiddelbart det indtryk, at der til et sådant ”pålæg” må formodes at være knyttet en tilsvarende højere aflønning, der modsvarer den ulempe den ansatte udsættes for ved en sådan tilkaldevagt. I praksis er dette dog ofte ikke tilfældet og problemstillingen ”løses” ved at arbejdsgiveren anlægger en mere lempelig fortolkning af loven, som tillader at den ansatte f.eks. foretager indkøb. Sådanne ”pragmatiske fortolkninger” kan imidlertid ikke finde støtte i lovgivningen.

Udvalget finder det særdeles problematisk, hvis der generelt foregår omgåelse af loven i form af, at forskellige arbejdsgivere anlægger mere lempelige fortolkninger af loven end der er juridisk belæg for. Samtidig finder Udvalget det problematisk, hvis der ikke føres fornøden kontrol med ordningen fra myndighedernes side.

Udvalget skal derfor henstille til, at Naalakkersuisut undersøger om det er muligt, at ændre loven således, at tilkaldevagt-ordningen bliver praktisk anvendelig uden samtidig at åbne for, at der laves tilkaldevagt-ordninger udelukkende for at undgå beskatning. Det kunne f.eks. overvejes at tillade, at den ansatte benytter tjenestekøretøjet til f.eks. indkøb og anden ”ikke tjenstlig brug”, i forbindelse med tilkaldevagter, forudsat at det udelukkende er den ansatte der benytter køretøjet.

Skatte- og Afgiftsudvalgets indstilling

Et enigt Skatte- og Afgiftsudvalg indstiller på baggrund af ovenstående kommentarer og de faldne bemærkninger ved 1. behandlingen forslaget til **vedtagelse**.

Med disse bemærkninger skal Skatte- og Afgiftsudvalget overgive forslaget til Inatsisartuts 2. behandling

Niels Thomsen
Formand

Harald Bianco

Aqqaluaq Egede

Aleqa Hammond

Jens Imanuelsen